

تعیین نسبت‌های بحرانی آب به خاک برای اندازه‌گیری شوری
خاکهای حاوی املاح کم محلول به کمک یک مدل ساده

علی‌رضا سپاسخواه و جهانبخش میرزاوند
بخش آبیاری دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

شوری خاک یکی از مهمترین مسائل مناطق فاریاب بویژه در مناطق خشک است. اصلاح این کونه خاکهای ایزبیه شستشو داشته و یکی از عوامل عمدۀ در تخصیص مقدار آب لازم جهت کنترل شوری تعیین شوری آب زهکشی است. شوری خاک معمولاً در عصاره خاک و در نسبت‌های مختلف آب به خاک اندازه‌گیری می‌گردد که بایستی استاندارد کردد. همچنین اغلب نسبت‌های آب به خاک به مراتب بسیشتر از مقداری است که واقعاً در خاک وجود دارد. زمانی که املاح کم محلول در خاک (کچ) وجود داشته باشد تبدیل مقادیر اندازه‌گیری شده شوری خاک در نسبت‌های مختلف آب به خاک به مقادیر واقعی پیچیده خواهد شد. برای انجام این تبدیل مدل ساده‌ای توسط محققین دیگران راه شده که در آن کلیداً ملی داشتن نسبت آب به خاک بحرانی است که در نسبت‌های بسیشتر از آن تمام اصلاح کم محلول حل شده و در اثر رقیق شدن شوری عصاره حامل کاهش می‌یابد. مقدار نسبت بحرانی تابعی از مقادیر املاح کم محلول بویژه کچ خاک می‌باشد. در این تحقیق برای یک خاک منطقه با جگله با مقادیر مختلف کچ، تابع بین درصد کچ و نسبت آب به خاک بحرانی بدست آمده است. از این معادله می‌توان برای تبدیل شوری اندازه‌گیری شده در نسبت‌های زیاد آب به خاک اراضی با املاح کم محلول بویژه کچ (مخلوط بسیار دقیق) به شوری نسبت‌های بسیار کم آب به خاک (حالتهای واقعی آب خاک) استفاده کرد.